Dispozitivul hotărîrii pronunţat public la 19 februarie 2026,

Cererea de redactare a hotărîrii motivate înregistrată la data de 23 februarie 2026,

Conform art. 236 alin. (6) CPC în cazurile prevăzute la alin.(5), completul de judecată va întocmi hotărîrea integrală în termen de 45 de zile lucrătoare de la data solicitării, atacării sau pronunţării dispozitivului hotărîrii, după caz.

Dosarul nr. 2-17957/2025
Cererea nr. 2-25116774-12-2-15082025

H O T Ă R Î R E
În numele Legii

19 februarie 2026 mun. Chişinău

Judecătoria Chișinău (sediul Centru)
Instanţa compusă din
Preşedinte de şedinţă, judecător Georgeta Grozav
Grefier Ana Ciobanu

În lipsa:
Reclamantei – a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa,
Pîrîții au fost citați legal,

examinînd în şedinţă de judecată publică cererea de chemare în judecată înaintată de Cupcea Claudia către Preşedintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Procurorilor, Curtea de Apel Centru şi Judecătoria Chişinău privind repararea prejudiciului moral în mărime de 50.000 euro, cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată,

c o n s t a t ă:

La 13 august 2025, Cupcea Claudia a înaintat cerere de chemare în judecată către Preşedintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Consiliul Superior al

Magistraturii, Consiliul Superior al Procurorilor, Curtea de Apel Centru şi Judecătoria Chişinău privind repararea prejudiciului moral în mărime de 50.000 euro, cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea cererii reclamanta a indicat că, la 23 august 2019 prin intermediul avocatului ales Nicolae Daniliuc, s-a adresat Procurorului General al Republicii Moldova cu o plângere penală, în care a solicitat de a dispune prin ordonanță începerea urmăririi penale, în temeiul art. 328 Cod penal al Republicii Moldova – depășirea atribuțiilor de serviciu și în temeiul art. 329 Cod penal al Republicii Moldova - neglijență în serviciu. Reieşind din prevederile art. 19, 254, 274 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, Procurorul General al Republicii Moldova a fost obligat să cerceteze circumstanțele cazului dat complet, obiectiv, sub toate aspectele pentru stabilirea adevărului şi în urma probelor acumulate să dispună prin ordonanță motivată începerea urmăririi penale sau refuzul de a dispune începerea urmăririi penale. Sînt norme de drept în vigoare, care au produs și produc efecte juridice pe întreg teritoriul Republicii Moldova, si sînt obligatorii atât pentru Procurorul General al Republicii Moldova, precum şi pentru toți procurorii din cadrul Procuraturii Republicii Moldova. Însă, nu a primit nici un răspuns la plângerea penală din 23 august 2019. La 05 februarie 2020 prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, s-a adresat cu o altă plângere, adresată Procurorului General al Republicii Moldova în ordinea art. 2991, 2992 Cod de procedură penală al Republicii Moldova. 2020. Din nou, nu a primit nici un răspuns la plângerea din 05 februarie 2020. La 02 martie 2020 prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, a contestat la Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana) acțiunile Procurorului General al Republicii Moldova în ordinea articolului 313 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

Cupcea Claudia a menţionat că, prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 06 mai 2020 plângerea ei din 02 martie 2020 a fost declarată inadmisibilă. Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana) a declarat inadmisibilă plângerea ei din 02 martie 2020, din motivul că plângerea nu cade sub incidența articolului 313 Cod de procedură penală al Republicii Moldova, argumentele privitor la faptul că procurorii au încălcat flagrant prevederile art. 19, 254, 265, 274 Cod de procedură penală al Republicii Moldova le consideră declarative şi nefondate şi vin în contradicție cu faptele constatate pe parcursul examinării plângerii, invocând ca circumstanță de drept o oarecare Hotărâre a Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 7 din 04 iulie 2005. Instanţa de fond a mai constatat că toate acţiunile întreprinse de organul de urmărire penală şi procurori au fost efectuate în strictă corespundere cu normele de procedură penală, a încălcat şi termenul legal de examinare a plângerii date de 10 zile, prevăzut în art. 313 Cod de procedură penală al Republicii Moldova. A informat Judecătoria

Chişinău (sediul Ciocana), nu a citit Hotărârile Plenului Curții Supreme de Justiție a RM cu privire la unitatea reglementărilor legislative din motivul că ele nu au putere juridică, nu sînt obligatorii pentru instanțele de judecată, sînt aberante, abuzive şi în contradicție cu prevederile art. 66 c) din Constituția Republicii Moldova şi nu pot servi ca circumstanță de drept la adoptarea unei hotărâri judecătoreşti. În dispozitivul încheierii din 06 mai 2020 Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana) a dispus că încheierea din 06 mai 2020 este irevocabilă.

Reclamanta a declarat că la 19 mai 2020 prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, a atacat cu recurs la Curtea de Apel Chişinău încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 06 mai 2020 în ordinea articolelor 437 – 451 Cod de procedură penală al Republicii Moldova. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chişinău din 16 septembrie 2020 cererea de recurs din 19 mai 2020 a fost respinsă ca inadmisibilă. Colegiul penal al Curții de Apel Chişinău la 16 septembrie 2020 a refuzat să examineze în fond cererea de recurs din 19 mai 2020 din motivul că încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 06 mai 2020 nu putea fi atacată cu recurs. Decizia Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2020 este în contradicție cu aceste norme de drept internațional. Pe parcursul cercetării cazului dat complet, obiectiv şi sub toate aspectele a solicitat organului de urmărire penală, procurorilor să-i răspundă la întrebări. Nici până-n prezent organul de urmărire penală şi procurorii nu au oferit răspuns la întrebările date, nu a fost auzită, a fost ignorată şi umilită de către procurori.

Cupcea Claudia a solicitat de a încasa în mod solidar de la Preşedintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Consiliul Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Magistraturii, Curtea de Apel Centru, Judecătoria Chișinău în beneficiul lui Claudia Cupcea, suma de 50.000 euro cu titlu de prejudiciu moral, cauzat prin înfracțiune, și suma de 10.000 lei cu titlu de cheltuieli de judecată pentru asistența juridică.

La data de 10 octombrie 2025 Procuratura Republicii Moldova, a depus referinţă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cupcea Claudia, prin care a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 58 – 61).

La data de 16 octombrie 2025 Judecătoria Chișinău, a depus referinţă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cupcea Claudia, prin care a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 63 - 66).

La data de 14 noiembrie 2025 Aparatul Președintelui Republicii Moldova, a depus referinţă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cupcea Claudia, prin care a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 68 - 71).

La data de 26 decembrie 2025 Consiliul Superior al Procurorilor, a depus referinţă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cupcea Claudia, prin care a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 73 - 79).

La data de 26 decembrie 2025 Consiliul Superior al Magistraturii, a depus referinţă la cererea de chemare în judecată înaintată de Cupcea Claudia, prin care a solicitat respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată (f.d. 81 - 90).

În cadrul ședinței de judecată, reclamanta Cupcea Claudia nu s-a prezentat, însă prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa (f.d. 91).

De asemenea și pîrîții în referințele înaintate au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor.

Conform art. 56 alin. alin. (2), (3) CPC, participanţii la proces se bucură de drepturi procesuale egale şi au obligaţii procesuale egale, cu unele excepţii stabilite de lege în dependenţă de poziţia pe care o ocupă în proces. Participanţii la proces sînt obligaţi să se folosească cu bună-credinţă de drepturile lor procedurale. În cazul abuzului de aceste drepturi sau al nerespectării obligaţiilor procedurale, se aplică sancţiunile prevăzute de legislaţia procedurală civilă.

Conform art. 192 alin. (1) CPC cauzele civile se judecă în primă instanţă în termen rezonabil. Criteriile de determinare a termenului rezonabil sînt: complexitatea cauzei, comportamentul participanţilor la proces, conduita instanţei judecătoreşti şi a autorităţilor relevante, importanţa procesului pentru cel interesat. Respectarea termenului rezonabil de judecare a cauzei se asigură de către instanţă.

Potrivit art. 206 alin. (3) și (5) CPC, dacă pîrîtul, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat în judecată şi nu a comunicat instanţei motivul neprezentării sau dacă motivele sînt considerate de instanţă ca fiind neîntemeiate, sau dacă pîrîtul nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanţa o examinează în lipsa acestuia. Neprezentarea în şedinţă de judecată a reprezentantului sau a unui alt participant la proces nu împiedică examinarea cauzei. La solicitarea întemeiată a participantului la proces, instanţa poate amîna o singură dată judecarea cauzei în legătură cu neprezentarea motivată a reprezentantului acestuia.

Examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează spețа, instanța de judecată consideră necesar de a respinge acțiunea înaintată de Cupcea Claudia, reieșind din următoarele considerente.

Conform art. 239 CPC, hotărîrea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanţa îşi întemeiază hotărîrea numai pe circumstanţele constatate nemijlocit de instanţă şi pe probele cercetate în şedinţă de judecată.

Potrivit 240 alin. (1) CPC, la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii.

Din materialele cauzei se constată că, drept temei pentru înaintarea acțiunii date reclamanta a invocat faptul că la 23 august 2019 prin intermediul avocatului ales Nicolae Daniliuc, s-a adresat Procurorului General al Republicii Moldova cu o plângere penală, în care a solicitat de a dispune prin ordonanță începerea urmăririi penale, în temeiul art. 328 Cod penal al Republicii Moldova – depășirea atribuțiilor de serviciu și în temeiul art. 329 Cod penal al Republicii Moldova - neglijență în serviciu. Însă, nu a primit nici un răspuns la plângerea penală din 23 august 2019.

La 05 februarie 2020 prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, s-a adresat cu o altă plângere, adresată Procurorului General al Republicii Moldova în ordinea art. 2991, 2992 Cod de procedură penală al Republicii Moldova. 2020, la care nu a primit nici un răspuns la plângerea din 05 februarie 2020.

La 02 martie 2020 prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, a contestat la Judecătoria Chişinău (sediul Ciocana) acțiunile Procurorului General al Republicii Moldova în ordinea articolului 313 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

Prin încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 06 mai 2020 plîngerea din 02 martie 2020 a fost declarată inadmisibilă, din motivul că plângerea nu cade sub incidența articolului 313 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

La 19 mai 2020 prin intermediul avocatului Nicolae Daniliuc, a atacat cu recurs la Curtea de Apel Chişinău încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 06 mai 2020 în ordinea articolelor 437 – 451 Cod de procedură penală al Republicii Moldova.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chişinău din 16 septembrie 2020 cererea de recurs din 19 mai 2020 a fost respinsă ca inadmisibilă.

Colegiul penal al Curții de Apel Chişinău la 16 septembrie 2020 a refuzat examinarea în fond a cererii de recurs din 19 mai 2020 din motivul că încheierea Judecătoriei Chişinău (sediul Ciocana) din 06 mai 2020 nu putea fi atacată cu recurs.

Reclamanta Cupcea Claudia a înaintat cerere de chemare în judecată către Preşedintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Procurorilor, Curtea de Apel Centru şi Judecătoria Chişinău privind repararea prejudiciului moral în mărime de 50.000 euro, cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată, în baza prevederilor art. 1, 13, 41 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, art. 1, 4, 7, 8, 20, din Constituția Republicii Moldova, art. 19, 2006 Cod Civil al Republicii Moldova.

Instanța de judecată reiterează că exercitarea competenţei instanţei de judecată urmează a fi evaluată în raport cu conţinutul cererii de chemare în judecată, potrivit principiului *non ultra petitia*. În conformitate cu acest principiu, iniţiativa unui proces le aparţine părţilor, iar instanţa nu poate acţiona din oficiu, decât în cazuri excepţionale, în care interesul public impune intervenția sa.

Prin urmare, principiul menţionat este garantat şi de prevederile art. 240 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă, care stabileşte că la deliberarea hotărîrii, instanţa judecătorească apreciază probele, determină circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părţi, legea aplicabilă soluţionării cauzei şi admisibilitatea acţiunii. Instanţa judecătorească adoptă hotărîrea în limitele pretenţiilor înaintate de reclamant. Principiul non ultra petitia reprezintă un corolar al principiului disponibilităţii, care este un principiu director al procesului civil.

Potrivit principiului disponibilităţii, părţile sînt cele care au iniţiativa procesului şi cele care definesc obiectul litigiului, instanţa de judecată urmînd să se pronunţe, în consecință, cu privire la tot ceea ce i se cere şi doar în limitele la ceea ce i se cere. Acest principiu reprezintă o expresie a autonomiei de voinţă a părţilor în proces.

Potrivit art. 8 al Declaraţiei Universale a Drepturilor Omului, orice persoana are dreptul să se adreseze în mod efectiv instanţelor judiciare competente împotriva actelor care violează drepturile fundamentale ce îi sunt recunoscute prin constituție sau prin lege.

În conformitate cu art. 14 din Pactul internațional cu privire la drepturile civile şi politice din 16 decembrie 1966, toţi oamenii sunt egali în faţa tribunalelor şi curţilor de justiție. Orice persoană are dreptul ca litigiul în care se află să fie examinat în mod echitabil şi public de către un tribunal competent, independent şi imparţial, stabilit prin lege, care să decidă asupra contestărilor privind drepturile şi obligaţiile sale cu caracter civil. Şedinţa de judecată poate fi declarată secretă în totalitate sau pentru o parte a desfășurării ei, fie în interesul bunelor moravuri, al ordinii publice sau al securităţii naţionale într-o societate democratică, fie dacă interesele vieţii particulare ale părţilor în cauză o cer, fie în măsura în care tribunalul ar socoti acest lucru ca absolut necesar, când datorită circumstanţelor speciale ale cauzei, publicitatea ar dăuna intereselor justiţiei; cu toate acestea, pronunţarea oricărei hotărâri în materie penală sau civilă va fi publică, afară de cazurile când interesul minorilor cere să se procedeze altfel sau când procesul se referă la diferende matrimoniale ori la tutela copiilor.

Conform art. 1 din Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, Înaltele Părţi Contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicţia lor drepturile şi libertăţile definite în Titlul I al prezentei Convenţii.

Potrivit art. 13 din Convenţie, orice persoană, ale cărei drepturi şi libertăţi recunoscute de prezenta Convenţie au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanţe naţionale, chiar şi atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acţionat în exercitarea atribuţiilor lor oficiale.

Art. 41 din Convenția Convenţia pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, stipulează că dacă Curtea declară că a avut loc o încălcare a Convenţiei sau a Protocoalelor sale şi dacă dreptul intern al Înaltei Părţi Contractante nu permite decât o înlăturare incompletă a consecinţelor acestei încălcări, Curtea acordă părţii lezate, dacă este cazul, o satisfacție echitabilă.

Conform art. 2 din Protocolul nr. 7 a Convenţiei pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăților fundamentale, (1) Orice persoană declarată vinovată de o infracţiune de către un tribunal are dreptul să ceară examinarea declaraţiei de vinovăţie sau a condamnării de către o jurisdicţie superioară. Exercitarea acestui drept, inclusiv motivele pentru care acesta poate fi exercitat, sunt reglementate de lege. (2) Acest drept poate face obiectul unor excepţii în cazul infracţiunilor minore, definite prin lege, sau când cel interesat a fost judecat în primă instanţă de către cea mai înaltă jurisdicţie ori a fost declarat vinovat şi condamnat ca urmare a unui recurs împotriva achitării sale.

Conform art. 1 din Constituţia RM, Republica Moldova este un stat suveran şi independent, unitar şi indivizibil. Forma de guvernământ a statului este republica. Republica Moldova este un stat de drept, democratic, în care demnitatea omului, drepturile şi libertăţile lui, libera dezvoltare a personalităţii umane, dreptatea şi pluralismul politic reprezintă valori supreme şi sunt garantate.

Art. 4 alin. (1) al Constituţiei Republicii Moldova rezultă că dispoziţiile constituţionale privind drepturile şi libertăţile omului se interpretează şi se aplică în concordanţă cu Declaraţia Universală a Drepturilor Omului, cu pactele şi cu celelalte tratate la care Republica Moldova este parte.

Prevederile Hotărârii Curţii Constituţionale nr. 55 din 14 octombrie 1999, privind interpretarea unor prevederi ale art. 4 din Constituţia Republicii Moldova indică că, Convenţia Europeană constituie o parte integrantă a sistemului legal intern şi, respectiv, prevederile ei trebuie aplicate direct ca o oricare altă lege a Republicii Moldova, ultima având prioritate faţă de restul legilor interne care îi contravin.

Art. 7 al Constituţiei Republicii Moldova, statuează că Constituţia Republicii Moldova este Legea ei Supremă. Nici o lege şi nici un alt act juridic care contravine prevederilor Constituţiei nu are putere juridică.

Art. 8 al Constituţiei Republicii Moldova prevede respectarea dreptului internaţional şi a tratatelor internaţionale.

Potrivit art. 20 a Constituţiei RM se reţine că orice persoană are dreptul la satisfacţie efectivă din partea instanţelor judecătoreşti competente împotriva actelor care violează drepturile, libertăţile şi interesele sale legitime. Nici o lege nu poate îngrădi accesul la justiţie.

Convenţia Europeană a Drepturilor Omului prevede la art. 6 dreptul persoanei la un proces echitabil. Însă acest drept acoperă un domeniu foarte larg şi include mai multe elemente ca accesul liber la justiție în materie civilă şi penală; examinarea cauzei în mod echitabil, public şi într-un termen rezonabil; examinarea cauzei de către un tribunal independent, imparţial, stabilit prin lege; publicitatea pronunţării hotărârilor judecătoreşti; prezumţia nevinovăţiei; dreptul persoanei acuzate de a fi informată despre natura acuzaţiei sale, de a beneficia de înlesnirile necesare apărării, de a avea un apărător, de a fi asistat de un interpret, dreptul la contradictorialitatea procesului penal şi egalitatea armelor fac cadrul acestuia etc.

Curtea a arătat că, pentru ca art. 6 § 1 să fie incident sub aspect civil, trebuie îndeplinite mai multe condiţii, şi anume: a) să existe o contestaţie cu privire la un drept ce poate fi revendicat şi pus în valoare pe calea unei acţiuni în justiţie în sistemul de drept intern; b) contestaţia să fie reală şi serioasă - ea poate să privească atât existenţa dreptului, cât şi întinderea sau modurile în care se exercită acesta; c) rezultatul procedurii să fie direct şi determinant cu privire la existenta dreptului.

Aplicarea primului alineat al art. 6 în materie civilă este guvernată de două principii generale - contestațiile care au un obiect patrimonial vor avea caracter civil şi art. 6 nu va fi aplicabil atunci când autorităţile publice îşi exercită puterea discreționară.

Astfel din cererea de chemare în judecată depusă de Cupcea Claudia rezultă cert faptul că aceasta din urmă solicită repararea prejudiciului moral, cauzat prin acțiunile ilegale săvârşite de către procurori şi instanțele de judecată, şi anume prin faptul că i-a fost refuzat de către Procuratura Generală a RM examinarea plângerilor, fiind respins recursul ca neîntemeiat de către Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana) prin încheierea din 06 mai 2020, încheierea menținută și prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 septembrie 2020.

Instanţa de judecată reţine la caz faptul că, situaţia descrisă şi invocată de către partea reclamantă nu se încadrează în condiţiile apariției dreptului la repararea prejudiciului moral, şi nu implică răspunderea statului în persoana Președintelui Republicii Moldova, Procuraturii Republicii Moldova, Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliului Superior al Magistraturii, Curții de Apel Chișinău, Judecătoriei Chișinău, pentru un eventual prejudiciu moral suportat de către reclamant, deoarece refuzul primirii și examinării plângerilor pentru circumstanţele invocate de către Cupcea

Claudia, a fost verificată în cadrul procedurilor de control, fapt ce exclude răspunderea patrimonială a statului.

Prin urmare, instanţa de judecată stabileşte că cererea de chemare în judecată depusă de Cupcea Claudia cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat este neîntemeiată şi urmează a fi respinsă.

De asemenea, instanța menționează că Cupcea Claudia nu poate pretinde la repararea prejudiciului, deoarece în raport nu au fost identificate acțiuni de constrângere sau vătămare, sau altele prevăzute expres de lege, din care motive cele enunțate nu pot constitui temei de despăgubire. Se atestă că normele legale citate mai sus acordă persoanei dreptul de a pretinde la repararea prejudiciului moral cauzat doar în cazul în care în privința acesteia a fost aplicată o ilegalitate, pe când în speța dată s-a stabilit că reclamantei nu i-a fost oferit un răspuns, fapt ce nu poate fi calificat drept temei de plată a despăgubirilor.

Or, pentru angajarea răspunderii civile delictuale, urmează a fi întrunite cumulativ câteva condiții și anume: a) existența prejudiciului, b) existența faptei ilicite, c) existența unui raport de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, d) existența vinovăției celui ce a cauzat prejudiciul, constând în intenția, neglijența sau imprudența cu care a acționat. Temeiul formulat de reclamant în susținerea acțiunii a constituit doar actele procesuale emise de către organele procuraturii și instanțele judecătorești.

Art. 2007 alin. (1) Cod civil expres instituie cazurile când survine răspunderea statului pentru prejudiciul cauzat prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată și anume, indiferent de vinovăția persoanei responsabile, prejudiciul se repară integral de către stat în caz de: a) condamnare ilegală, tragere ilegală la răspundere penală, aplicare ilegală a măsurii preventive sub forma arestului preventiv sau sub forma declarației scrise de a nu părăsi localitatea; b) aplicare ilegală, în calitate de sancțiune contravențională, a arestului, a muncii neremunerate în folosul comunității; c) acțiuni sau inacțiuni care au dus, după caz, la: - constatarea de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin hotărâre, a încălcării drepturilor sau libertăților fundamentale ale unei persoane și dispunerea achitării unor sume în beneficiul acesteia; – pronunțarea unei hotărâri de către o instanță judecătorească națională, ca urmare a condamnării statului de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, prin care s-a dispus achitarea unor sume din contul statului.

Totodată, nu s-au stabilit careva temeiuri de survenire a răspunderii statului cauzat prin acţiunile organelor de urmărire penală, ale procuraturii sau ale instanţelor de judecată.

Subsecvent, mecanismul de reparare a prejudiciilor cauzate prin acțiunile ilicite de alte organe de drept, instanța de judecată, procuratură și organul de urmărire penală, este

reglementat de Legea nr. 1545/1998 privind modul de reparare a prejudiciului cauzat prin acțiuni ilicite ale organelor de urmărire penală, ale procuraturii și ale instanțelor judecătorești.

Astfel, prezenta lege constituie actul legislativ de bază care reglementează cazurile, modul și condițiile de răspundere patrimonială a statului pentru prejudiciul cauzat prin acțiunile ilicite comise în procesele penale și contravenționale de către organele de drept.

La caz, instanța raportează și faptul că în conformitate cu art. 9 alin. (1) și (2) Cod de procedură civilă, instanţei judecătorești îi revine un rol diriguitor în organizarea şi desfăşurarea procesului, ale cărui limite şi al cărui conţinut sunt stabilite de prezentul cod şi de alte legi.

Referitor la capătul de cerere privind încasarea cheltuielilor de asistenţă juridică, se reiterează că potrivit art. 96 alin. (1) Cod de procedură civilă, instanţa judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părţii care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistenţă juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile.

Ţinând cont de faptul că, acţiunea înaintată de către Cupcea Claudia cu privire la repararea prejudiciului moral cauzat prin infracțiune a fost respinsă, în mod subsecvent, se va respinge şi cerința accesorie cu privire la compensarea cheltuielilor suportate pentru asistenţă juridică în sumă de 10.000 lei.

În conformitate cu art. 26, 94, 236-241, 357 Cod de procedură civilă, instanţa de judecată

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se respinge cererea de chemare în judecată înaintată de Cupcea Claudia către Preşedintele Republicii Moldova, Procuratura Republicii Moldova, Consiliul Superior al Magistraturii, Consiliul Superior al Procurorilor, Curtea de Apel Centru şi Judecătoria Chişinău privind repararea prejudiciului moral în mărime de 50.000 euro, cauzat prin infracțiune și compensarea cheltuielilor de judecată, ca fiind neîntemeiată.

Hotărîrea cu drept de apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunţarea dispozitivului hotărîrii, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul Centru).

Președintele ședinței,
judecător Georgeta Grozav